

Hoe goed is goed genoeg?

Een korte speurtocht online over hoeveel goedheid we nodig hebben om goed genoeg te zijn voor een gelukkig leven geeft ons meer informatie dan we in een heel leven kunnen verteren. In minder dan een seconde staan er 216.000.000 bruikbare aanwijzingen op het scherm met de antwoorden en worden we verwend met een fijne mengeling van stevig psychologisch advies door geleerde doktoren, obscure links naar religieuze bewegingen en verfijnde goeroes, en verfrissende medisch verantwoorde drugs die de stress wegnemen en ons helpen om het leven dromerig en pijnloos te accepteren.

Maar over één ding zijn al die sites het wel zo'n beetje eens. Je moet er wel iets voor doen. Als je niets doet, zul je ook niet goed genoeg worden en zul je het geluk niet vinden. Zelfs Christenen denken er soms zo over, terwijl de boodschap van de Bijbel toch heel anders is. "Als je goed bent ga je naar de hemel en als je dat niet bent... tja, eigen schuld, dikke bult. Dan zijn er andere plaatsen waar je naar toe moet." Maar als dat waar zou zijn, en als God echt op die manier tewerk gaat, zouden wij toch ook de grenzen en de regels moeten kennen? Hoe goed moet je zijn om bij God naar binnen te mogen? Als je op school een onvoldoende scoort op je examen dan zak je. Maar met een 6- ben je net met de hakken over de sloot. Hoe kun je er zeker van zijn dat je bij God voldoende gescoord hebt? Daar kun je in de Bijbel eigenlijk niets over vinden, en dat is voor veel mensen, vooral voor ongelovigen, een probleem.

Stel je eens voor dat iemand je vraagt om een spel met hem te spelen. Leuk, denk je. Gezellig en een mooi tijdverdrijf.

"Wat gaan we doen?"

"We spelen met de bal," zegt de kennis en dan slingert hij opeens, zonder uitleg, een grote basketbal naar je hoofd. Net voordat het ding tegen je neus aankomt kun je het nog vastgrijpen en staar je verbaasd naar je kennis, die zucht en zijn hoofd schudt. "Je hebt nu al tien punten verloren," schampert hij. "Je kunt er niets van."

Aan zo'n spel heb je niets. Je kent de regels niet eens en zo wil je niet spelen. Vermoedelijk besluit je na deze ervaring om naar huis te gaan en waarschijnlijk ook nog zonder afscheid te nemen. Zo lopen ook heel wat mensen weg bij God. "Stom spel, dat levensspel dat God ons oplegt," wordt er gemopperd. "God wil wel dat je goed bent, maar Hij vertelt je de regels niet eens. Mij niet gezien." Zo'n God maakt je angstig en onzeker. Zo'n wereldvisie ook. Het is dan ook geen wonder dat zoveel mensen zich angstig en gefrustreerd door het leven slepen.

Maar als je in de Bijbel kijkt hoe God is, dan is het helemaal niet zo. God hanteert een heel andere graadmeter, die niets te maken heeft met onze werken. God meet met genade. "Door Zijn genade bent u gered; doordat u in Hem ging geloven. Dat is niet uw eigen verdienste, maar een geschenk van God." *

Genade betekent dat je iets krijgt dat je niet verdient. Genade heeft niets te maken met eigen goedheid of werken. Sterker nog, de Bijbel leert ons dat, in tegenstelling tot de populaire opinie, de mens gewoon niet goed is, en zichzelf ook niet goed kan maken door de een of andere vorm van geestelijke ochtendgymnastiek.

Hoef je dan niets te doen voor het geluk, en kun je rustig, met een vette sigaar in je mond en een flesje bier in je hand achterover liggen totdat Jezus de hemelpoort voor je open gooit? Als je zo denkt, heb je het nog niet echt begrepen en luister je nog steeds naar de opstandige en eigenzinnige stem van je eigen menselijke hart, dat zich niet wil onderwerpen aan God, maar liever zelf de koning van de wereld wil zijn.

De hemel wordt dus niet bevolkt door 'goede' mensen, maar door mensen die van God houden, Zijn geschenk van het eeuwige leven hebben ontvangen en besloten hebben dat niet zij, maar God de baas is, en het ware geluk alles te maken heeft met Zijn plan en het volgen van Zijn stem.

geïnspireerd naar een preek van Max Lucado